(३९) अथ पञ्चममाह। "उदगादयमादित्यः। विश्वेन सहसा सह। द्विषन्तं मम रन्धयन्। मो अहं द्विषतो रधम्" इति। 'अयमादित्यः', 'विश्वेन सहसा' सर्व्वेणापि बलेन, 'सह', 'उदगात्' उदयं प्राप्तवान्। किं कुर्व्वन्, 'मम', 'द्विषन्तं' शत्रुं, 'रन्धयन्' हिंसयन्, यस्मादयमेव कुर्व्वन्नुदेति तस्मादस्य प्रसादात् 'अहं', 'द्विषतः', सकाशात् 'मोरधं' मैव हिंसां प्राप्नवानि॥

(४०) अथ षष्ठमाह। "यो नः शपादशपतः। यश्च नः शपतः शपात् उषाश्च तस्मै निम्रुक्च। सर्व्वं पापꣳ समूहताम्" इति। 'अशपतः' अनाक्रोशतः, 'नः' अस्मान्, 'यः' शत्रुः, 'शपात्' शपति, अधिक्षिपति, 'यश्च' अन्यः शत्रुः, 'शपतः' अधिक्षिपतः, 'नः' अस्मान्, 'शपात्' प्रत्यधिक्षिपति, 'तस्मै' तदर्थं, तस्मिन्नवस्थापयितुं, 'उषाश्च' 'निम्रुक्च' उदयास्तमयदेवौ, अहोरात्रदेवौ 'सर्व्वं पापम्' अस्मदीयं पापसमूहं, 'समूहतां' सङ्गतं कृत्वा स्वस्मिन्नेव स्थापयतां॥

(४१) अथ समिद्धो अग्न इत्युपसमिन्धनादूर्द्ध्वं आहवनीयस्योपस्थाने मन्त्रमाह। "यो नः सपत्नो यो रणः। मर्त्तोऽभिदासति देवाः। इध्मस्येव प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन" इति। हे 'देवाः', 'यो मर्तः' मनुष्यः, 'नः' अस्माकं, 'सपत्नः' शत्रुः सन्, अनर्थं चिन्तयति, 'यः', च अस्माभिः सह 'रणः' युद्धकारी सन्, 'अभिदासति' उपक्षपयति, 'तस्य' उभयविधस्य सम्बन्धि, 'किञ्चन' धनादिकं, 'मोच्छेषि' अव-